

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Dvořáka a soudkyň Mgr. Moniky Chaloupkové a JUDr. Petry Venclové, Ph.D., v právní věci **žalobce: M. V.**, proti **žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí**, odbor odvolání a správních činností nepojistných dávek, referát odvolání a správní agendy Pardubický kraj, Komenského nám. 120, 530 02 Pardubice, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5.3.2013, č.j. MPSV-UM/1657/13/9S-PDK,**

t a k t o :

- I. Rozhodnutí** Ministerstva práce a sociálních věcí, odboru odvolání a správních činností nepojistných dávek, referátu odvolání a správní agendy Pardubický kraj ze dne 5.3.2013, č.j. MPSV-UM/1657/13/9S-PDK, **se pro vady řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalobci se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává a žalovaný toto právo nemá.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky Pardubice, ze dne 2.11.2012, č.j. MPSV-UP/1368894/12/AIS-ZDP, kterým nebyl žalobci podle zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen „zákon č. 329/2011 Sb.“) přiznán příspěvek na mobilitu. Žalobu odůvodnil žalobce následujícím způsobem:

Žalovaný odůvodnil rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného posudkového lékaře již žalobce zvládá životní potřebu v oblasti mobility, aniž posudkový lékař podrobněji zkoumal zdravotní stav žalobce. Na jednání nebyl žalobce přizván, nebylo vyžádáno žádné odborné vyšetření. Posudkový lékař posuzoval žalobce dle § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., což je příprava a konzumace stravy – žalobce v této souvislosti uvedl, že „nechápu, co to má společného s mobilitou“. Žalobce uvedl, že je léčen s těžkou formou hemofilie B, nemoc je nevyléčitelná, rozhodnutí je chybné. S každým krevním výronem do kloubů dochází k jejich poškozování. Posudkový lékař nevzal v úvahu skutečnost, že zdravotní stav žalobce se neustále zhoršuje a hybnost kloubů se bude zhoršovat i do budoucna. Rozhodnutím přišel žalobce o výhody průkazu ZTP, jedná se o parkování a možnost sezení ve vlaku či autobuse, při každém výronu si musí aplikovat žalobce dávku speciálních léků v hodnotě cca 25.000 Kč. Žalované rozhodnutí nebylo vydáno na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu. Žalobce navrhl, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že podle posudku o zdravotním stavu ze dne 8.10.2012 není žalobce osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, v platném znění (dále jen „zákon č. 108/2006 Sb.“). Nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Žalobce měl možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, tohoto práva nevyužil, nenamítal nic proti podkladům pro vydání rozhodnutí. V rámci odvolacího řízení byl vyžádán žalovaným posudek PK MPSV v Hradci Králové, ten byl vypracován dne 5.2.2013 a komise dospěla k totožnému závěru jako lékařská posudková služba OSSZ v Ústí nad Orlicí. Rovněž v tomto případě žalobce nevyužil svého práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, neseznámil se s podklady rozhodnutí, nenavrhl jejich doplnění ani nebrojil proti způsobu jejich zjištění. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Předně je nutné zdůraznit, že podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s.ř.s.“), soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Přezkoumá-li soud žalobou napadené rozhodnutí nad rámec žalobních bodů, překročí rámec přezkumné činnosti vymezený v § 75 odst. 2 s.ř.s.,

přičemž Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) již v minulosti vyslovil, že „jinou vadou řízení před soudem“ s vlivem na zákonnost rozhodnutí o věci samé je, pokud krajský soud přezkoumá a poté zruší žalobou napadené správní rozhodnutí z důvodu, který nebyl žalobcem uplatněn jako žalobní bod. Takový postup krajského soudu je nejen popřením dispoziční zásady, kterou je ovládáno správní soudnictví, ale znamená i zásah do principu rovnosti účastníků řízení, neboť jim odnímá právo vyjádřit se ke skutkovým a právním otázkám, které vzal soud za určující pro své zrušující rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 14.2.2008, č.j. 7Afs 216/2006-63). Určitý průlom do dispoziční zásady ovládající správní soudnictví představuje povinnost soudu vyslovit rozsudkem nicotnost přezkoumávaného správního rozhodnutí bez návrhu (§ 76 odst. 2 s.ř.s.) a povinnost soudu zrušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž tato povinnost připadá v úvahu jen v případě, kdy tato vada brání přezkoumání žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12.12.2003, č.j. 2Ads 33/2003-78, a zejména usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8.3.2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84). Další případy týkající se možnosti tohoto průlomu stanovila judikatura jen v určitých, specifických věcech (např. prekluze v daňovém řízení, zánik odpovědnosti za přešůpek uplynutím zákonné lhůty, uplatnění zásady ne bis in idem, aplikace zásady „non-refoulement“, aplikace právního předpisu či ustanovení, které na věc nedopadají – avšak to jen při splnění předpokladů stanovených v judikátu NSS ze dne 28.7.2009, č.j. 8 Afs 51/2007-87, v bezpečnostním řízení týkajícím se utajovaných informací – srov. rozsudek NSS ze dne 25.11.2011, č.j. 7 As 31/2011-101). Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 8.3.2011, č.j. 7 Azs 79/2009-84, dále judikoval, že krajský soud je oprávněn zrušit rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení uvedené v § 76 odst. 1 s.ř.s., tj. ex officio, v případě, pokud tyto vady brání přezkoumání rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, byť je žalobce výslovně v žalobě nenamítl (tj. jedná se o případy, kdy rozhodnutí není schopno přezkumu z hlediska žalobních námitek, přičemž tato vadnost a nemožnost podrobit rozhodnutí zkoumání musí být zjevná buď ze spisu či z jeho absence nebo z rozhodnutí samotného, pokud bude postrádat srozumitelnost či důvody v takové míře, že vylučuje zkoumání důvodnosti žaloby, anebo ji soud sezná na základě jiných rozhodných skutečností, jež se dostanou do jeho sféry). Konečně, dle názoru krajského soudu, výjimkou z této zásady bude i případ, kdy se bude jednat o porušení hmotněprávního ustanovení Listiny základních práv a svobod ze strany správního orgánu, které nebude předmětem žalobních námitek. Důvodem pro tuto výjimku je skutečnost, že ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. představuje normu procesněprávní, a pokud se bude jednat o porušení hmotněprávního ustanovení Listiny základních práv a svobod, tak je třeba připomenout, že smysl procesních norem spočívá ve vytváření mechanismů k ochraně hmotného práva. Procesní normy nelze vnímat jako samoučelné, a tím spíše nemohou představovat překážku pro aplikaci ústavně zaručené hmotněprávní normy. Proto může v takovém případě krajský soud aplikovat hmotněprávní ustanovení Listiny základních práv a svobod i za situace, kdy žalobce tuto námitku v žalobě vůbec neuplatnil (podle rozsudku NSS ze dne 13. 6. 2008, sp.zn. 2 As 9/2008, který sice se vztahoval ke kasační stížnosti, ale lze jej argumentum a simili aplikovat i v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, neboť základní úvaha aplikovaná v tomto případě je použitelná i v tomto řízení).

Krajský soud dospěl k závěru, že žalované rozhodnutí trpí vadou uvedenou v ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], a to z následujících důvodů:

Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal dne 17.8.2012 žádost o příspěvek na mobilitu, v níž jako ošetřujícího lékaře uvedl MUDr. Richarda Macha. Správní orgán I. stupně rozhodl o této žádosti rozhodnutím ze dne 2.11.2012 tak, že příspěvek na mobilitu žalobci nepřiznal. Ze správního spisu a z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že správní orgán I. stupně vycházel z posudku OSSZ v Ústí nad Orlicí ze dne 8.10.2012, přičemž posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace žalobcem označeného ošetřujícího lékaře MUDr. Macha. Dále byl posudek vypracován na základě nálezu odborných lékařů, hematologa MUDr. Nechvilové ze dne 16.3.2012. Zároveň bylo provedeno sociální šetření, o čemž svědčí záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na mobilitu. Žalobce podal odvolání proti tomuto rozhodnutí, přičemž v rámci odvolacího řízení si žalovaný vyžádal posudek PK MPSV v Hradci Králové, když postupoval v souladu s § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“).

Krajský soud musí předně konstatovat, že žalobce podal žádost o poskytnutí peněžité dávky, a to příspěvku na mobilitu (§ 2 písm. a/ zákona č. 329/2011 Sb.). Podle § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče. Zároveň je nutné zdůraznit, že schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 cit. zákona se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách (zákon č. 108/2006 Sb.). Proto oba správní orgány nepochybily, když při posuzování zdravotního stavu žalobce jako žadatele o uvedenou peněžitou dávku vycházely ze zákona o sociálních službách, tj. zákona č. 108/2006 Sb. Správní orgán I. stupně proto v řízení o zmíněné žádosti správně vycházel z podkladů uvedených v zákonu č. 108/2006 Sb., tj. z písemného záznamu o sociálním šetření a dále z posudku příslušné OSSZ (§ 24 odst. 2, 3 a 4 zákona č. 108/2006 Sb.). K tomu je nutné poznamenat, že správní orgán I. stupně není povinen provést, resp. zajistit další vlastní vyšetření posuzujícím lékařem, přičemž tuto možnost správní orgán I. stupně má, avšak nejedná se o povinnost správního orgánu (§ 24 odst. 1-5 zákona č. 108/2006 Sb.). Pokud si žadatel o zmíněnou dávku podá odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým mu tato dávka nebyla přiznána, tak v rámci odvolacího řízení je v souladu s platnou právní úpravou (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.) vyžádán odvolacím orgánem posudek příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (PK MPSV), což se v daném případě skutečně stalo. Žalovaný pak při rozhodování o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vychází v rámci odvolacích námitek z výše zmíněných podkladů rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ale i navíc z posudku příslušné PK MPSV, vypracovaného v odvolacím řízení.

Dále je nutné konstatovat, že na rozdíl od přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, ve kterém si může soud vyžádat v soudním řízení ještě další posudek od příslušné PK MPSV, tak v dané věci takovému postupu brání nedostatek zákonné kompetence PK MPSV. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, posuzuje MPSV svými posudkovými komisemi

zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního pouze ve věcech důchodového pojištění, přičemž v dané věci, tj. pro účely příspěvků na mobilitu, může být posudek PK MPSV vyžádán pouze pro účely odvolacího řízení správního. Proto tím spíše musí správní orgán v řízení o příspěvku na mobilitu vycházet pouze z takového posudku PK MPSV, který je nejen úplný, čili obsahuje veškerou dostupnou zdravotnickou dokumentaci, ale zejména musí splňovat požadavek přesvědčivosti, tzn. že musí obsahovat náležité a logické zdůvodnění svých posudkových závěrů. Pokud tomu tak není, nemůže již správní orgán sám nahradit činnost PK MPSV, ale musí nedostatky jeho posudku odstranit, a to za pomoci zejména dalšího revizního posudku PK MPSV, či vyžádání doplňujícího posudku od PK MPSV, která posudek pro uvedený účel vypracovala. Pokud správní orgán opře své závěry o posudek se zmíněnými nedostatky, nemůže již soud v soudním řízení tyto sám odstranit, neboť ani soud nemůže suplovat činnost posudkových komisí MPSV a nemůže si sám vyžádat doplněk posudku či revizní posudek PK MPSV (dokumentace ke kompetenci PK MPSV viz výše). Pokud správní orgán neodstraní výše zmíněné nedostatky předmětného posudku, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. A přesně tak tomu bylo v projednávané věci.

V dané věci zmíněný posudek PK MPSV obsahuje sice závěr o tom, že v případě žalobce nejde o osobu, která není ve smyslu § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb, schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 108/2006 Sb., přičemž jeho zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý, avšak odůvodnění těchto závěrů v posudku chybí. Posudkové zhodnocení obsahuje pouze tyto tři odstavce: „Dle sociálního šetření úřadu práce ze dne 24.09.2012 posuzovaný má problémy s pohybem – není to setrvalý stav, v klidovém období ujde 500 m, občas používá berle, jezdí autem, autobusem, vlakem, schody zvládá, jinak je soběstačný. Podle posudku OSSZ ze dne 08.10.2012 není osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Rozhodující příčinou je hemofilie B - těžká forma s recidivujícím krvácením do kloubů a svalů – predilekčně hlezna, pravé koleno, levý loket – stp. synovektomii pravého kolena s chůzí mimo ataky bez většího omezení. Ošetřující praktický lékař uvádí ve svém nálezu ze dne 02.10.2012 poslední velké krvácení v 11/2010. V nálezu z hematologie uvádí MUDr. Stejskal krvácení 1 × týdně. Z výpisu účtu ze zdravotní pojišťovny jsou patrné větší náklady na léčbu cca 1 × měsíčně. PK po prostudování podkladové dokumentace dospěla k závěru, že posuzovaný není osobou, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace ve smyslu ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb., ve vztahu k § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 10/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. Nejedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace“.

V uvedeném posudkovém zhodnocení chybí zejména vlastní úvaha o tom, jaké konkrétní skutečnosti byly oporou pro její výše zmíněné závěry, zejména proč zdravotní postižení žalobce, které vzala komise za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, nemohlo vést komisi k závěru o splnění podmínek pro přiznání příspěvku na mobilitu. V posudkovém zhodnocení komise pouze zkonstatovala závěry ze sociálního šetření, dále závěr posudku lékaře OSSZ v Ústí nad Orlicí, stanovila rozhodující příčinu nepříznivého zdravotního stavu žalobce, dále uvedla to, že ošetřující lékař ze dne 2.10.2012 uvádí poslední velké krvácení v listopadu 2010 a v nálezu z hematologie je uvedeno krvácení

1 × týdně a že z výpisu z účtu ze zdravotní pojišťovny jsou patrné větší náklady i na léčbu cca 1 × měsíčně, přičemž poslední odstavec v posudkovém zhodnocení již pouze opakuje posudkový závěr. Není tak zřejmé, které skutečnosti konkrétně vedly k tomuto závěru posudkovou komisi. Má to být skutečnost, že žalobce dle nálezu z hematologie krvácí pouze 1 × týdně, či že z výpisu účtu ze zdravotní pojišťovny jsou patrné větší náklady na léčbu cca 1 × měsíčně, anebo si čtenář má tento důvod sám domyslet z toho, že dle „sociálního šetření ÚP – kontakt. prac. Česká Třebová ze dne 24.9.2012 posuzovaný má problémy s pohybem – není to setrvalý stav, v klidovém období ujde 500 m, občas používá berle, jezdí autem, autobusem, vlakem, schody zvládá, jinak je soběstačný“? Proto krajský soud dospěl k závěru, že je posudkové zhodnocení zmíněného posudku nepřesvědčivé, když v podstatě neobsahuje náležité a logické zdůvodnění posudkových závěrů, přičemž toto zhodnocení ponechává pouze na vlastní úvaze čtenáře tohoto posudku. Tento nedostatek žalovaná neodstranila, a to např. tím, že by si vyžádala doplnění posudku, či by vyžádala nový posudek, přičemž tento nedostatek nemohla žalovaná nahradit uvedením závěru posudku ve svém rozhodnutí. Proto rozhodnutí žalované je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a soud je musel pro tuto vadu zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. odst. 1 písm. a) a § 78 odst. 4 s. ř. s.]. V rámci zásady předvídatelnosti soudních rozhodnutí se soud vyjádřil k žalobním námitkám žalobce následujícím způsobem:

Jak již soud uvedl, schopnost žalobce zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách (§ 6 zákona č. 329/2011 Sb.). Proto správní orgány nepochybily, když při posuzování zdravotního stavu žalobce vycházely ze zákona o sociálních službách, tj. zákona č. 108/2006 Sb., přičemž správní orgán I. stupně v řízení o zmíněné žádosti proto správně vycházel z podkladů uvedených v zákonu č. 108/2006 Sb., tj. z písemného záznamu o sociálním šetření a z posudku příslušné OSSZ. Zároveň zmíněný posudek vycházel z veškeré zdravotní dokumentace a z jiných podkladů, zejména z jiných lékařských zpráv, nemohla PK MPSV potažmo žalovaný správní orgán vycházet, neboť se jednalo o veškeré podklady, přičemž žalobce přes výzvu správního orgánu neměl připomínek k těmto podkladům a nedoložil a neoznačil ani další, ze kterých by bylo možné při vyhotovení posudku a při rozhodování v dané věci vycházet. Z platné právní úpravy navíc nevyplývá požadavek, aby PK MPSV v každém případě musela ještě provést vlastní lékařské vyšetření žadatele o příspěvek, pokud má k dispozici lékařskou dokumentaci vyhotovenou lékaři, které označí žadatel o tuto dávku v žádosti. Zároveň posudková komise nemusí ke svému jednání přizvat žadatele, když může vycházet z jí dostupné lékařské dokumentace. Tak tomu bylo v projednávané věci, kdy žalobce nepředložil v průběhu správního řízení, i když k tomu byl správními orgány vyzván, zejména žalovaným na základě jeho vyrozumění žalobce o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutím ze dne 8.2.2013, jiné lékařské zprávy, či neoznačil návrhy na doplnění lékařské dokumentace. Proto nebyla posudková komise povinna provádět další „zkoumání“ zdravotního stavu žalobce či vyžadovat „další odborná vyšetření“. Zároveň nebyla povinna posudková komise přihlídnout k dalšímu vývoji zdravotního stavu žalobce, když musela vycházet z lékařské dokumentace, kterou měla k dispozici a logicky tak nemohla vycházet z takové, která v době jejího rozhodování neexistovala. Pokud žalobce v žalobě uvádí své tvrzení o zhoršujícím zdravotním stavu, a to i „do budoucna“, tak je pouze v jeho dispozici, aby při podání žádosti o uvedenou dávku, případně v průběhu správního řízení, označil návrhy na doplnění lékařské dokumentace, či předložil lékařské zprávy svědčící o tomto zhoršení zdravotního stavu. Nedůvodná je námitka žalobce týkající se aplikace ust. § 6

odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. a § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb. Jak již soud výše uvedl, schopnost žalobce jako osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách, stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči (§ 8 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb.). Proto posudkový lékař při vydávání posudku OSSZ a dále uvedená PK MPSV nepochybili, když v dané věci aplikovali ust. § 9 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 108/2006 Sb., podle něhož při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat základní životní potřeby, tj. jedná se o mobilitu a orientaci (§ 9 odst. 1 písm. a/ a b/ zákona č. 108/2006 Sb.). Uvedené závěry svědčící o nedůvodnosti žalobcových námitek však nemohly nic zvrátit na zmíněném závěru soudu o nepřezkoumatelnosti žalovaného rozhodnutí (argumentace soudu viz výše).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., když žalobce byl v řízení úspěšný, ale podle obsahu spisu mu žádné náklady nevznikly a žalovaný neměl právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 16. října 2013

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová